

ช่างทอง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สำนักงานภาคกลางเขต 6

ถนนศรีสุราษฎร์ธานี อำเภอพระนครศรีอยุธยา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000

โทรศัพท์ (035) 246076-7

โทรสาร (035) 246078

จังหวัดอ่างทอง

จังหวัดอ่างทอง เดิมชื่อเมืองวิเศษชัยชาญ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำน้อย เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญของกรุงศรีอยุธยา ในการสู้รบกับกองทัพพม่า ดังปรากฏในพระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยาอยู่หลายตอน โดยเฉพาะครั้งหลังสุด พม่าได้ใช้แขวงเมืองวิเศษชัยชาญเป็นที่ตั้งค่ายตีกรุงศรีอยุธยา และเกิดการสู้รบครั้งสำคัญที่จารึกไว้ในประวัติศาสตร์ไทย คือ “ศึกบางระจัน” ขึ้นที่บ้านบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ต่อมาในสมัยธนบุรีได้ย้ายที่ตั้งเมืองมาอยู่บริเวณฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาที่บ้านบางแก้ว เรียกชื่อเมืองใหม่ว่า “เมืองอ่างทอง” เพราะที่ตั้งเมืองใหม่เป็นที่ราบลุ่มและเป็นที่อยู่อาศัยน้ำ ซึ่งสมัยโบราณถือกันว่าดินแดนถิ่นใดอุดมสมบูรณ์ด้วยข้าวปลา ย่อมเป็นเสมือนชุมทรัพย์เป็นเมืองเงินเมืองทอง

จังหวัดอ่างทองตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 112 กิโลเมตร และห่างจากพระนครศรีอยุธยา 31 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มเกือบทั้งจังหวัด ไม่มีป่าไม้ และภูเขา มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่านสองสาย คือแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำน้อย จังหวัดอ่างทองแบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ คือ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอไชโย อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอแสวงหา อำเภอป่าโมก และอำเภอสามโก้ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	จดจังหวัดสิงห์บุรี
ทิศตะวันออก	จดจังหวัดลพบุรี และ พระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันตก	จดจังหวัดสุพรรณบุรี
ทิศใต้	จดจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สถานที่ท่องเที่ยว

อำเภอเมือง

1. วัดอ่าทองวรวิหาร

เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่ตรงข้ามศาลากลางจังหวัด วัดอ่าทองเป็นวัดในสมัยรัตนโกสินทร์ แต่เดิมเป็นวัดราษฎร์เล็ก ๆ 2 วัด คือวัดโพธิ์เงินและวัดโพธิ์ทอง อยู่ชิดติดกัน สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 ต่อมาในปี พ.ศ. 2433 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จทางชลมารคเพื่อไปเมืองพิษณุโลก ได้ผ่านวัดทั้งสองนี้ จึงทรงมีพระราชดำริให้รวมเป็นวัดเดียวกัน แล้วพระราชทานนามว่า “วัดอ่าทอง” และได้แบ่งหมู่กุฏิวัดโพธิ์ทอง เป็น “คณะใต้” หมู่กุฏิวัดโพธิ์เงินเป็น “คณะเหนือ”

พุทธสถานที่น่าสนใจ ได้แก่ พระอุโบสถ ซึ่งสร้างขึ้นใหม่อย่างงดงามระหว่าง พ.ศ. 2499 - 2500 แทนพระอุโบสถหลังเดิมที่สร้างมาตั้งแต่ พ.ศ. 2445 มีหลังคาชั้นเดียว พระอุโบสถหลังใหม่มีหลังคาลาด 2 ชั้น ตัวพระอุโบสถยาว 5 ห้อง มีมุขหน้าหลัง หน้าบันเป็นภาพดาลปัตรพัดยศ ประดับกระจกลี มีประตูด้านหน้าหลังด้านละ 2 บาน หน้าต่างด้านละ 5 บานประดับด้วยซุ้มบันแถลง ใบเสมาเดี่ยวล้อมทั้ง 8 ทิศ พระปฏิมาประธานก่ออิฐถือปูนลงรักปิดทองปางมารวิชัย ด้านหลังพระอุโบสถ มีพระเจดีย์ทรงระฆังขนาดเล็กฐาน 8 เหลี่ยม ประดับกระจกลีสวยงามมาก สร้างเมื่อ พ.ศ. 2472

นอกจากนี้มีหมู่กุฏิทรงไทยที่สวยงามเป็นระเบียบ สร้างด้วยไม้สัก มีศาลาการเปรียญ หอสมุดมนต์ และเมรุที่งดงามซึ่งล้วนเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมแบบสมัยรัตนโกสินทร์

2. วัดต้นสน

อยู่ริมฝั่งปากตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง ตรงข้ามกับวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง เป็นวัดเก่าแก่โบราณที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปางสมาธิ เรียกว่า “สมเด็จพระศรีเมืองทอง” ขนาดหน้าตักกว้าง 6 วา 3 ศอก 9 นิ้ว สูง 9 วา 2 ศอก 19 นิ้ว มีพุทธลักษณะที่สวยงามมากองค์หนึ่ง

3. วัดราชปักษี

อยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออก ซึ่งห่างจากตัวเมืองอ่างทองประมาณ 3 - 4 กิโลเมตร ตามถนนสายอ่างทอง - พระนครศรีอยุธยา มีพระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่ที่มีพุทธลักษณะคล้ายพระพุทธรูปไสยาสน์วัดป่าโมกแต่มีขนาดเล็กกว่า สันนิษฐานว่าคงจะสร้างมาแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาหรือก่อนหน้านั้น เดิมองค์พระชำรุดทรุดโทรมอย่างหนัก ปัจจุบันได้รับการบูรณะขึ้นมาใหม่ นำไปเที่ยวชมและนมัสการยังวัดหนึ่ง

4. วัดสุวรรณเสวริยาราม

ตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาในท้องที่ตำบลบางกรวด อำเภอเมืองอ่างทอง จากศาลากลางจังหวัดไปตามถนนคลองชลประทานประมาณ 3 กิโลเมตร มีสิ่งที่น่าสนใจคือ ภาพจิตรกรรมฝาผนังในพระอุโบสถทั้ง 4 ด้าน ศิลปะสมัยรัตนโกสินทร์ราวรัชกาลที่ 4 - 5 ซึ่งได้รับอิทธิพลตะวันตก เช่น การแรเงาด้านไม้ เมฆ และการเขียนทัศนียภาพเป็นต้น มีพระพุทธรูปไสยาสน์ยาวประมาณ 10 เมตร ประดิษฐานอยู่ในพระวิหาร นอกจากนี้มีวิหารเก่าแก่อีกหลังหนึ่ง พระเจดีย์และพระพุทธรูปปูนปั้น ซึ่งส่วนเศียรเป็นศิลาทรายแบบอยุธยา นำมาจากวัดโพธิ์ถนน โบราณสถานในวัดนี้มีอายุประมาณ 100 ปี

5. วัดท้ายย่าน

อยู่ริมคลองศาลาแดงที่เชื่อมระหว่างแม่น้ำน้อยกับแม่น้ำเจ้าพระยา อำเภอเมืองอ่างทอง เป็นวัดสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยา ในสมัยรัชกาลที่ 3 - 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ใช้เป็นสถานที่กระทำพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา มีสิ่งที่น่าสนใจ คือ ในฤดูฝนจะมีนกน้ำและนกกินปลามาอาศัยอยู่บนต้นไม้เป็นจำนวนมากเป็นประจำทุกปี จึงเหมาะสำหรับผู้สนใจศึกษาเรื่องนก ที่จะไปเที่ยวชมในช่วงฤดูฝน

อำเภอป่าโมก

1. วัดพินิจธรรมสาร (วัดกระสอบ)

ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันออก ในตำบลบางปลากรด อำเภอป่าโมก เยื้องกับวัดป่าโมก เดิมชื่อวัดกระสอบ (ต่อมาเพี้ยนเป็นกระสอบ) มีโบราณสถานเก่าแก่ คือ วิหารสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย แต่มีการปฏิสังขรณ์เปลี่ยนไปเล็กน้อย มีพระพุทธรูปในพระวิหาร 3 องค์ และมีพระพุทธรูปปูนปั้น ขนาดใหญ่ทาสีขาว ปางมารวิชัยนั่งขัดสมาธิเพชร ประดิษฐานอยู่กลางแจ้ง มีหน้าตักกว้างประมาณ 6 วาเศษ ที่วัดนี้จะมีท่าเรือสำหรับใช้ข้ามไปยังวัดป่าโมก ซึ่งอยู่คนละฝั่งแม่น้ำ (จะสะดวกกว่าการไปทางรถที่จะต้องไปตั้งต้นที่ตัวจังหวัดแล้วขับรถย้อนกลับมาอีก 10 กิโลเมตร)

2. วัดป่าโมกวรวิหาร

อยู่ในเขตเทศบาลตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตก ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทอง 18 กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงหมายเลข 309 (สายอ่างทอง - พระนครศรีอยุธยา) วัดนี้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ที่งดงามมากองค์หนึ่งของประเทศไทย มีความยาวจากพระเมาลีถึงปลายพระบาท 22.58 เมตร องค์พระก่ออิฐถือปูนปิดทอง

พระพุทธไสยาสน์องค์นี้สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยสุโขทัย มีประวัติความเป็นมาว่าอัครรรยเล่ากันว่าบริเวณที่เป็น วัดป่าโมกเดิมมีวัด 2 วัด ตั้งอยู่ติดกันคือวัดตลาดและ วัดชีปะขาว องค์พระได้ลอยน้ำมาจมอยู่หน้าวัด ราษฎร บวบสรวงแล้วชักลากขึ้นมาไว้ที่ริมฝั่งแม่น้ำ ในพระราช พงศาวดารกล่าวว่า สมเด็จพระนเรศวรมหาราชก่อนจะยกทัพ ไปรบกับพระมหาอุปราชาได้เสด็จมาชุมนุมพลและถวาย สักการะพระพุทธรูปองค์นี้ ในปี พ.ศ. 2271 สมัยสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวท้ายสระได้เสด็จมาควบคุมการชลองค์พระ ให้พ้นจากกระแสน้ำเซาะตลิ่งพังไปยังวิหารใหม่ที่วัดตลาด ห่างจากฝั่งแม่น้ำ 168 เมตร แล้วโปรดให้รวมทั้งสองวัดเป็นวัด เดียวกัน พระราชทานนามว่า “วัดป่าโมก” เพราะบริเวณนั้น มีต้นโมกขึ้นอยู่มากมายสิ่งที่น่าสนใจในวัดนี้มีอีกมาก เช่น วิหารเขียน และมณฑปพระพุทธบาท 4 รอย เป็นต้น

3. วัดท่าสุทธาวาส

อยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออก เขตตำบลบางเสด็จ หากใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 309 (พระนครศรีอยุธยา - อ่างทอง) ทางเข้าวัดจะอยู่ซ้ายมือ ห่างจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาประมาณ 14 กิโลเมตร วัดนี้เป็นวัดเก่าแก่สมัยอยุธยาตอนต้น ในการศึกสงคราม ครั้งกรุงศรีอยุธยาบริเวณนี้จะเป็นเส้นทางเดินทัพข้ามแม่น้ำ เจ้าพระยา ปัจจุบันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม ราชกุมารีทรงรับไว้ในพระราชอุปถัมภ์ มีการจัดสร้างพลับพลา ที่ประทับกลางสระน้ำ พระเจดีย์ที่จัดแสดงพระพุทธรูปโบราณ และโบราณวัตถุต่าง ๆ รวมทั้งพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระ นเรศวรมหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรถภายในพระ อุโบสถ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จิตรกรสวณพระองค์และนักเขียน โครงการศิลปาชีพเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังด้วย บริเวณวัด แห่งนี้มีความร่มรื่นด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่และทิวทัศน์สวยงาม ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา

4. บ้านบางเสด็จ (ศูนย์ตุ๊กตาชาววังในพระราชินูปถัมภ์)

ตำบลบางเสด็จตั้งอยู่ในเส้นทางหลวงหมายเลข 309 (พระนครศรีอยุธยา - อ่างทอง) จากอยุธยามุ่งหน้าสู่อ่างทองประมาณ 16 กิโลเมตร จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าสู่บ้านบางเสด็จ ตำบลนี้เดิมชื่อตำบลบ้านวัดตาล เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถเสด็จพระราชดำเนินมาพระราชทานความช่วยเหลือแก่ราษฎรผู้ประสบอุทกภัยในปี พ.ศ. 2518 สร้างความปลื้มปิติให้แก่ราษฎรเป็นอันมาก เพื่อเป็นการระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ จึงพร้อมใจกันเปลี่ยนชื่อตำบลเป็นบ้านบางเสด็จ ภายในหมู่บ้านบางเสด็จนั้นนอกจากจะมีทัศนียภาพอันร่มรื่นและสวยงามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาแล้ว ยังสามารถเดินชมการปั้นตุ๊กตาชาววังในบริเวณบ้านเรือนราษฎรละแวกนั้นได้อย่างเป็นกันเอง

โครงการตุ๊กตาชาววังที่บ้านบางเสด็จเป็นโครงการที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2519 เพื่อให้เป็นงานอาชีพเสริมเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ราษฎร มีการรวมกลุ่มในรูปสหกรณ์ โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่ศาลาการเปรียญวัดท่าสุทธาวาส ซึ่งจะจัดให้สมาชิกมาสาธิตการปั้นพร้อมกับการจัดจำหน่ายในราคาถูก และมีการส่งเข้ามาจำหน่ายที่ร้านจิตรลดา ตุ๊กตาชาววังเป็นประติมากรรมดินเหนียวที่สวยงาม แสดงชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยทุกเพศทุกวัย และวัฒนธรรมประเพณีไทย เช่น การละเล่นของเด็กไทย วงมโหรีปี่พาทย์ ตลอดจนผลไม้ไทยหลากหลายชนิด ล้วนมีความสวยงามน่ารักและเหมาะที่จะซื้อเป็นของฝากหรือของที่ระลึกเป็นอย่างยิ่ง

5. วัดสระแก้ว (ผ้าทอบางเสด็จและสถานเลี้ยงเด็ก กำพร้า)

สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2242 เดิมชื่อวัดสระแก วัดนี้เป็นศูนย์รวมเด็กกำพร้าที่ยากจนที่มาจากเกือบทั่วประเทศ จึงมีเด็กกำพร้าอยู่ในความดูแลมากและทางวัดได้จัดตั้งคณะลิเกเด็กกำพร้าวัดสระแก้ว เพื่อหารายได้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กกำพร้าด้วย

นอกจากนี้วัดสระแก้วยังเป็นที่ตั้งของ “สามัคคีสมาคาร” ซึ่งเป็นโครงการตามพระราชประสงค์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2524 อยู่ในความรับผิดชอบของกองอุตสาหกรรมในครอบครัว กระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีการส่งเสริมและพัฒนาการทอผ้าและย้อมผ้าให้แก่ชาวบ้าน ที่บ้านบางเสด็จนี้จะมีกี่ทอผ้าอยู่แทบทุกหลังคาเรือน ชาวบ้านบางเสด็จจะขยันขันแข็งมุ่งผลิตสินค้าผ้าทอต่าง ๆ เช่น ผ้าซิ่น ผ้าขาวม้า ผ้าปูโต๊ะ ปลอกหมอน ฯลฯ ให้มีคุณภาพดีและมีความสวยงามจนเป็นที่รู้จักแพร่หลายทั่วไปในนามผ้าทออ่างทอง ซึ่งสินค้าเหล่านี้จะรวบรวมไปจัดจำหน่ายแก่ผู้สนใจที่ศูนย์สามัคคีสมาคารเป็นประจำทุกวัน การเดินทางหากมาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามเส้นทางหลวงหมายเลข 309 (พระนครศรีอยุธยา - อ่างทอง) ทางเข้าวัดจะอยู่ซ้ายมือ ห่างจากอยุธยาประมาณ 15 กิโลเมตร

6. บ้านทรงไทยจำลองและสวนประกอบ

บ้านทรงไทย

เป็นฝีมือช่างที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ การจัดสร้างนอกจากจะสวยงามแล้วยังคงรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นไทยไว้อย่างน่าสนใจ มีร้านรับจัดทำหลายแห่งโดยเฉพาะตามเส้นทางสายพระนครศรีอยุธยา - ป่าโมก และที่ตำบลโพสะ เป็นแหล่งทำสวนประกอบของบ้านทรงไทยทุกชนิด มีการประดิษฐ์บ้านทรงไทยจำลองที่ย่อส่วนจากของจริง และยังมีสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ที่ทำจากไม้ตาลอีกด้วย

7. หมู่บ้านทำกลอง

ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านแพ ตำบลเอกราช หลังตลาดป่าโมก ริมฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา การเดินทางใช้ถนนสายในผ่านหน้าที่ทำการเทศบาลอำเภอป่าโมกซึ่งขนานไปกับลำคลองชลประทาน ระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร ชาวบ้านแพเริ่มผลิตกลองมาตั้งแต่ พ.ศ. 2470 โดยจะเริ่มหลังฤดูเก็บเกี่ยว วัตถุดิบที่ใช้ได้แก่ไม้จำฉา เพราะเป็นไม้เนื้ออ่อนที่สามารถขุดเนื้อไม้ได้ง่ายกับหนังวัว กลองจากบ้านแพนอกจากคุณภาพดี มีความประณีตสวยงามแล้วยังมีหลายขนาดให้เลือกอีกด้วย โดยเฉพาะกลองขนาดจิ๋วจะเป็นที่นิยมหาซื้อไว้เป็นของที่ระลึก ซึ่งขายดีมาก นอกจากนี้สภาพหมู่บ้านยังมีลักษณะความเป็นอยู่แบบไทยแท้ บ้านเรือนเป็นทรงไทย ทั้งเรือนฝาปะกน ฝาสำหรับวด เก้าแก่ซึ่งมีบรรยากาศร่มรื่น

อำเภอไชโย

1. วัดไชโยวรวิหาร

อยู่ที่ตำบลไชโย อำเภอไชโย ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 18 กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงหมายเลข 32 (อ่างทอง - สิงห์บุรี) เป็นวัดพระอารามหลวงชั้นโทชนิดวรวิหาร เดิมเป็นวัดราษฎร์เล็ก ๆ ซึ่งสร้างมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ไม่ปรากฏว่าสร้างในรัชกาลใดและใครเป็นผู้สร้าง ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 เมื่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) แห่งวัดระฆังโฆสิตาราม ธนบุรี ได้สร้างพระพุทธรูปปางสมาธิองค์ใหญ่เป็นปูนขาวไม่ปิดทองไว้กลางแจ้ง ณ วัดแห่งนี้ ครั้นถึงสมัยรัชกาลที่ 5 ได้เสด็จมานมัสการและโปรดเกล้าฯ ให้ปฏิสังขรณ์วัดไชโยในปี พ.ศ. 2430 แต่แรงสั่นสะเทือนระหว่างการลงรากพระวิหารทำให้องค์หลวงพ่อดำพังลงมา จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างหลวงพ่อดำขึ้นใหม่ตามแบบหลวงพ่อดำ วัดกัลยาณมิตร มีขนาดหน้าตักกว้าง 16.10 เมตร สูง 22.65 เมตร แล้วพระราชทานนามว่า “พระมหาพุทธรูปิมพ์” มีการ

จัดงานฉลองนับเป็นงานใหญ่ที่สุดของจังหวัดอ่างทอง
ในสมัยนั้น

หลวงพ่อดำประดิษฐานอยู่ในพระวิหารที่มีความสูง
ใหญ่สง่างามแปลกตากว่าวิหารแห่งอื่นๆ พุทธศาสนิกชนจาก
ที่ต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจเดินทางมานมัสการอย่างไม่ขาดสาย
ติดกับด้านหน้าพระวิหารมีพระอุโบสถหันด้านหน้าออกสู่
แม่น้ำเจ้าพระยา ก่อสร้างด้วยสถาปัตยกรรมไทยอันงดงาม
เช่นกัน ภายในพระอุโบสถมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่อง
พุทธประวัติฝีมือช่างสมัยรัชกาลที่ 5 ปัจจุบันวัดไชโยวรวิหาร
ได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ใหม่จนมีความงามสมบูรณ์ยิ่ง
ที่วัดนี้จะมีการจัดงานนมัสการหลวงพ่อดำ ปีละ 3 ครั้ง
ในวันขึ้น 13 - 15 ค่ำ เดือน 5 ขึ้น 7 - 9 ค่ำ เดือน 9 และ
แรม 7 - 10 ค่ำ เดือน 11

2. วัดสระเกศ

ตั้งอยู่ที่ตำบลชัยภูมิ ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้าน
ทิศตะวันออก ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทองประมาณ 15
กิโลเมตร เป็นวัดเก่าตั้งแต่สมัยอยุธยา ตำบลชัยภูมินี้เดิมชื่อ
“บ้านสระเกศ” ขึ้นอยู่กับแขวงเมืองวิเศษชัยชาญ มีกล่าวไว้ใน
พระราชพงศาวดารว่า เมื่อ พ.ศ. 2128 พระเจ้าเชียงใหม่ยกทัพ
มาตั้งค่ายอยู่ที่บ้านสระเกศ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชและ
สมเด็จพระเอกาทศรถได้รุกไล่ตีทัพของพระเจ้าเชียงใหม่จน
แตกพ่ายไป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันและ
สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เคยเสด็จพระราช
ดำเนินมา ณ วัดสระเกศนี้เมื่อปี พ.ศ. 2513 เพื่อทรงบำเพ็ญ
พระราชกุศลถวายแด่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

3. วัดโพธิ์หอม (วัดป่าหัวพัน)

ตั้งอยู่ที่ตำบลราชสถิตย์ (ตำบลโดนด) ห่างจาก
อำเภอเมืองอ่างทองราว 12 กิโลเมตร ไปตามเส้นทางหลวง
หมายเลข 32 (อ่างทอง - สิงห์บุรี) แล้วมีทางแยกเข้าไปอีก

2 กิโลเมตร วัดนี้แต่เดิมเป็นวัดร้าง สร้างมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบันได้สร้างเป็นวัดขึ้นใหม่เมื่อประมาณ 10 กว่าปีมานี้ สิ่งที่น่าสนใจในวัดนี้คือ รูปพรหมสี่หน้าปูนปั้นขนาดใหญ่ 2 เศียร ซึ่งขุดพบภายในวัด ประดิษฐานบนพานด้านหน้าฐานพระอุโบสถเดิม เศียรหนึ่งเป็นฝีมือดั้งเดิมตามแบบอย่างประติมากรรมขอม อีกเศียรหนึ่งเป็นฝีมือปั้นซ่อมใหม่บนโครงสร้างเดิม สันนิษฐานว่าคงเป็นส่วนยอดของประตูวัดหรือประตูทางเข้าสู่พระอุโบสถ ซึ่งอาจมีอายุสมัยลพบุรีตอนปลายต่อเนื่องถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น นอกจากนี้ภายในวัดยังมีพระพุทธรูปปูนปั้นปางมารวิชัย ใบเสมาหินทรายแดง และพระอุโบสถหลังเดิมที่ก่อด้วยอิฐโบราณมีขนาดใหญ่วัดได้ $37 \times 18 \times 10$ เซนติเมตร

อำเภอโพธิ์ทอง

1. วัดโพธิ์ทอง

อยู่ที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลคำหยาดตรงข้ามทางเข้าบ้านบางเจ้าฉ่า ห่างจากอำเภอเมืองไปตามเส้นทางสายอ่างทอง - โพธิ์ทองประมาณ 9 กิโลเมตร นามวัดโพธิ์ทองในพระราชพงศาวดารกล่าวว่า เป็นวัดที่กรมขุนพรพินิต (เจ้าฟ้าอุทุมพรหรือขุนหลวงหาวัด) เสด็จมาผนวชวัดโพธิ์ทองแห่งนี้ รัชกาลที่ 6 เคยเสด็จมาประทับร้อนเมื่อคราวเสด็จประพาสลำน่าน้อยมณฑลกรุงเก่าเมื่อ พ.ศ. 2459

2. พระตำหนักคำหยาด

ตั้งอยู่ที่ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง ถัดจากวัดโพธิ์ทองไปทางทิศตะวันตกประมาณ 2 กิโลเมตร บนถนนสายเดียวกัน ตัวพระตำหนักตั้งโดดเด่นอยู่กลางทุ่งนา ก่อด้วยอิฐถือปูนขนาดกว้าง 10 เมตร ยาว 20 เมตร สภาพปัจจุบันมีเพียงผนัง 4 ด้าน แต่ยังคงเห็นเค้าความงามทางด้านศิลปกรรม เช่น ลวดลายประดับซุ้มจรนำหน้าต่าง ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็น

ฝีมือช่างตอนปลายรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เช่นเดียวกับที่ทุ่งหันตราในคราวที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสลำนํ้ามะขามเฒ่าเมื่อ พ.ศ. 2451 ได้เสด็จมายังโบราณสถานแห่งนี้และทรงมีพระราชหัตถเลขา อรรถาธิบายไว้ว่า เดิมทีทรงมีพระราชดำริว่า กรมขุนพรพินิต (เจ้าฟ้าอุทุมพรหรือขุนหลวงหาวัด) ทรงผนวชที่วัดโพธิ์ทอง แล้วสร้างพระตำหนักแห่งนี้ขึ้นเพื่อจำพรรษา เนื่องจากมีชัยภูมิ ที่เหมาะสม ครั้นได้ทอดพระเนตรเห็นตัวพระตำหนักสร้าง ด้วยความประณีตสวยงามแล้วพระราชดำริเดิมก็เปลี่ยนไป ด้วยทรงเห็นว่าไม่น่าที่กรมขุนพรพินิตจะทรงมีความคิดใหญ่โต สร้างที่ประทับชั่วคราวหรือที่มั่นในการต่อสู้ให้ดูสวยงามเช่นนี้ ดังนั้นจึงทรงสันนิษฐานว่าพระตำหนักนี้คงจะสร้างขึ้นตั้งแต่ รัชสมัยสมเด็จพระเจ้าบรมโกศ เพื่อใช้เป็นที่ประทับแรม เนื่องจากมีพระราชนิยมเสด็จประพาสหัวเมืองแถบนี้อยู่ เนื่อง ๑ เช่นเดียวกับที่สมเด็จพระเจ้าปราสาททองทรงสร้าง ที่ประทับไว้ที่บางปะอิน และรัชกาลที่ 5 ทรงสั่งห้ามไว้มิให้มีการต่อเติมพระตำหนักเก่าแห่งนี้ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ โบราณสถานด้วย ปัจจุบันนี้กรมศิลปากรได้บูรณะและ ขึ้นทะเบียนพระตำหนักคำหยาดเป็นโบราณสถานไว้แล้ว

3. วัดขุนอินทประมูล

อยู่ในเขตตำบลอินทประมูล อำเภอโพธิ์ทอง การเดินทางไปสามารถใช้เส้นทางได้ 2 สาย คือ สายอ่างทอง - อำเภอโพธิ์ทอง (เส้นทางหมายเลข 3064) แยกขวากิโลเมตร ที่ 9 เข้าไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร หรือหากมาจากจังหวัด สิงห์บุรีไปทางอำเภอไชโยประมาณกิโลเมตรที่ 8 จะมีทางแยก ซ้ายมือเข้าถึงวัดเป็นระยะทาง 4 กิโลเมตร

วัดนี้เป็นวัดโบราณสร้างในสมัยสุโขทัย พิจารณา จากซากอิฐแนวเขตเดิมคะเนว่าเป็นวัดใหญ่ภายในวัดเป็น ที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่และยาวที่สุดใน ประเทศไทย มีความยาววัดจากปลายพระเมาลีถึงปลาย

พระบาทได้ 50 เมตร (25 วา) องค์พระพุทธรูปมีลักษณะและขนาดใกล้เคียงกับพระนอนจักรสีห์ จังหวัดสิงห์บุรี สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยเดียวกัน (อยุธยาตอนต้น) มีชื่อว่า “พระศรีเมืองทอง” ประดิษฐานบนโคกดินเรียกว่าโคกพระนอน แต่เดิมองค์พระประดิษฐานอยู่ในวิหารเมื่อคราวเสียกรุงครั้งที่ 1 วัดนี้ได้ถูกไฟเผาไหม้กลายเป็นวัดร้างเหลือแต่องค์พระตากแดดตากฝนนานนับเป็นร้อย ๆ ปี องค์พระนอนมีพุทธลักษณะที่งดงามพระพักตร์ยิ้มละไมสงบเยือกเย็นน่าเลื่อมใสศรัทธายิ่งนัก พระมหากษัตริย์ไทยหลายพระองค์เคยเสด็จมาสักการะบูชา อาทิเช่น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศเสด็จมาเมื่อ พ.ศ. 2296 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จมาในปี พ.ศ. 2421 และ 2451 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันเสด็จมาถวายผ้าพระกฐินต้นในปี พ.ศ. 2516 และเสด็จมานมัสการอีกครั้งในปี พ.ศ. 2518 พุทธศาสนิกชนทั่วประเทศต่างนิยมมานมัสการเป็นเนืองนิจ

ด้านหน้าพระนอนมีศาลรูปปั้นของชายคนหนึ่งเล่าว่าเป็นรูปของขุนอินทประมูล นายอากรที่ยักยอกทรัพย์สินหลวงมาสร้างพระพุทธรูปไสยาสน์เพื่อเป็นปูชนียสถาน ครั้นพระเจ้าแผ่นดินรับสั่งถามว่าเอาเงินที่ไหนมาสร้าง ขุนอินทประมูลก็ไม่ยอมบอกความจริง เพราะเกรงว่ากุศลจะตกแก่พระเจ้าแผ่นดินจึงถูกเขียนจนตาย แต่มีอีกเรื่องหนึ่งกล่าวว่าขุนอินทประมูลได้สร้างพระขึ้นเพื่อเป็นการไถ่บาปให้แก่สหายรักชื่อสิงหะพาหุ ผู้สร้างพระนอนจักรสีห์เพื่อไถ่บาปให้แก่ตนเองที่ได้ฆ่าบิดาด้วยความละอายว่าบิดาเป็นสัตว์เดรัจฉาน อีกกระแสหนึ่งเล่าว่าขุนอินทประมูลได้บูรณะปฏิสังขรณ์องค์พระให้ยาวออกไปจากเดิมอีก 10 เมตร

4. วัดปลาวัดข่อย

อยู่บริเวณแม่น้ำน้อยหน้าวัดข่อย ตำบลโพธิ์รังนก อยู่ห่างจากจังหวัดอ่างทองประมาณ 12 กิโลเมตรและระยะทางจากอำเภوپุทธิทองไปถึงวัดข่อยอีกราว 5 กิโลเมตร ปลา

ที่วัดข่อยนี้มีปริมาณชุกชุมมาตั้งแต่สมัยพระครูสุกิจวิชาญ (หลวงพ่อเข็ม) เป็นเจ้าอาวาสซึ่งเป็นเวลากว่า 50 ปีแล้ว ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2528 พระครูสุริยจาทร เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบันได้ปรับปรุงสถานที่และประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์น้ำร่วมกับสำนักงานประมงอำเภอโพธิ์ทองและเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดูแลรักษามิให้ปลาถูกรบกวน ปัจจุบันมีปลานานาพันธุ์ เช่น ปลาสวาย ปลาแรด ปลาเทโพ ปลาบึก ปลาตะเพียน ฯลฯ อาศัยอยู่รวมกันไม่ต่ำกว่า 50,000 ตัว ทางวัดได้จัดจำหน่ายอาหารปลาให้นักท่องเที่ยวได้ผลิตเพลินกับการให้อาหารปลาและจัดสวนสัตว์ขนาดเล็กตลอดจนร้านจำหน่ายเครื่องมือไว้บริการอีกด้วย

5. ค้างคาวแม่ไก่วัดจันทาราม

วัดจันทารามเป็นวัดเก่าแก่ ตั้งอยู่ที่บ้านช้าง หมู่ 5 ตำบลโคกพุทรา ห่างจากที่ว่าการอำเภอโพธิ์ทองไปทางทิศตะวันตกประมาณ 4 กิโลเมตร การเดินทางใช้เส้นทางสายโพธิ์ทอง - แสวงหา ประมาณ 1 กิโลเมตรแล้วแยกซ้ายไปอีก 3 กิโลเมตร ในบริเวณวัดแห่งนี้มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่นจึงเป็นที่อยู่อาศัยและแพร่พันธุ์ค้างคาวแม่ไก่และนกนานาชนิดมาหลายชั่วอายุคนแล้ว ค้างคาวแม่ไก่เหล่านี้จะออกหากินในเวลากลางคืน ส่วนเวลากลางวันจะห้อยหัวอยู่ตามกิ่งไม้เป็นสีดำพริ้มมองเห็นแต่ไกล ซึ่งผู้สนใจสามารถจะไปชมได้ทุกฤดูกาล

6. หมู่บ้านจักสาน (บ้านบางเจ้าฉ่า)

งานฝีมือจักสานอันลือชื่อของอ่างทองส่วนมากจะเป็นฝีมือของชาวอำเภอโพธิ์ทองแทบทุกราวเรือนที่ตั้งบ้านเรือนเรียงรายอยู่ทั้งสองฟากฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มการผลิตเครื่องจักสานเครื่องหวายกลุ่มจักสานไม้ไผ่ เช่น กลุ่มตำบลองครักษ์ กลุ่มตำบลบางเจ้าฉ่า กลุ่มตำบลบางระกา กลุ่มตำบลบางพลับและกลุ่มตำบลอินทประมูล เป็นต้น

แหล่งผลิตเครื่องจักสานสำคัญที่สมควรไปเที่ยวชม คือที่ “บ้านบางเจ้าฉ่า” ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 ตำบลบางเจ้าฉ่า การเดินทางใช้เส้นทางสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง ประมาณ 9 กิโลเมตรถึงคลองชลประทานยางมณี จากนั้นเลี้ยวขวา เลี้ยวคลองไปอีกประมาณ 5 กิโลเมตร จึงเลี้ยวขวาไปตามทาง เข้าวัดยางทอง แหล่งหัตถกรรมจะอยู่บริเวณหลังวัด ที่นี่เป็น แหล่งเครื่องจักสานด้วยไม้ไผ่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้เคยเสด็จพระราชดำเนินมาเยือนและได้ พระราชทานคำแนะนำให้ราษฎรปลูกไม้ไผ่สีสุกเพื่อใช้เป็น วัตถุดิบในการทำจักสาน ให้มีปริมาณมากขึ้นก่อนที่จะมีปัญหา ขาดแคลนวัตถุดิบ งานจักสานของบางเจ้าฉ่านี้มีความปราณีต สวยงามเป็นพิเศษและสามารถพัฒนาฝีมือตามความนิยม ของตลาด จึงได้รับการยกย่องว่าเป็นหมู่บ้านตัวอย่างในการ พัฒนาอาชีพ

7. ศูนย์เจียรระโนพลอย

อยู่ในบริเวณเดียวกับแหล่งผลิตเครื่องจักสานที่ บางเจ้าฉ่า มีศูนย์การเจียรระโนพลอยของหมู่บ้าน และมีพลอย รูปแบบต่าง ๆ ที่สวยงามเป็นจำนวนมาก

8. ศูนย์ผลิตเครื่องใช้ประดับมุก

อยู่ที่วัดม่วงคัน ตำบลร่ำมะสัก อำเภอโพธิ์ทอง การทำเครื่องใช้ประดับมุกแห่งนี้มีฝีมือประณีตมาก นอกจากนั้นในพื้นที่อื่น ๆ ยังมีราษฎรทำเป็นหัตถกรรม ในครัวเรือนอีกหลายแห่งเช่นกัน รูปแบบที่ทำมีทั้งชุดโต๊ะ เครื่องแปรง แจกัน ที่เขี่ยบุหรี่ เป็นต้น

อำเภอวิเศษชัยชาญ

1. วัดเขียน

เป็นวัดเก่าแก่สมัยกรุงศรีอยุธยา อยู่หมู่ที่ 8 ตำบลศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทอง 12 กิโลเมตร ภายในพระอุโบสถมีภาพจิตรกรรมฝาผนังที่งดงามเขียนแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของชาวบ้าน ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นฝีมือช่างสกุลเมืองวิเศษชัยชาญ ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายลักษณะคล้ายกับภาพเขียนที่พระอุโบสถวัดเกาะและวัดใหญ่สุวรรณาราม จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งอยู่ในยุคสมัยเดียวกัน

2. วัดสี่ร้อย

อยู่ริมแม่น้ำน้อยฝั่งตะวันตก ในตำบลสี่ร้อย อำเภอวิเศษชัยชาญ บนเส้นทางสายโพธิ์พระยา-ท่าเรือ หรือ อ่างทอง - วิเศษชัยชาญ ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทองไปทางทิศตะวันตกประมาณ 12.5 กิโลเมตร แล้วแยกซ้ายมือไปตามถนนคันคลองชลประทานอีก 5 กิโลเมตร ที่ตั้งย้ายจากวัดเดิมซึ่งร้าง ตั้งอยู่ทางใต้ห่างกันราว 1 กิโลเมตร วัดนี้มีพระพุทธรูปปูนปั้นปางป่าเลไลย์ประทับนั่งอยู่กลางแจ้งสูง 21 เมตร หน้าตักกว้าง 6 เมตรเศษ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2452 เรียกนามว่า “หลวงพ่อดโต” อยู่ด้านหน้าพระอุโบสถซึ่งภายในมีจิตรกรรมฝาผนังสมัยรัตนโกสินทร์ประมาณรัชกาลที่ 4 - 5 มีการรื้อถอนไม้และเมฆ นอกจากนี้ยังมีเจดีย์และพระพุทธรูปปูนปั้นอีกหลายองค์ทางเหนือของพระอุโบสถ มีงานเทศกาลประจำปีในวันขึ้น 13 - 15 ค่ำ เดือน 12 ของทุกปี

3. วัดอ้อย

เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคูเมืองวิเศษชัยชาญ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน้อยฝั่งตะวันตก เหนือตลาดศาลเจ้าโรงทองราว 3 กิโลเมตร และห่างจากวัดเขียนไปทางทิศเหนือประมาณ

2 กิโลเมตร สันนิษฐานว่าสร้างราว 400 ปีมาแล้ว พระอุโบสถมีลักษณะสวยงามคล้ายกับพระอุโบสถวัดราชบูรณะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีลักษณะพิเศษ คือมีเสาระเบียงรอบพระอุโบสถและมีหน้าบันเล็ก เล่าว่ามีการค้นพบหัวกระโหลกคนใหญ่เท่าบาตรพระอยู่บนฝาเพดานซึ่งได้รู้ ออกจึงสันนิษฐานว่า คนโบราณคงตัวสูงใหญ่ ประดุพระอุโบสถวัดอ้อยจึงทำให้สูงใหญ่กว่าปกติ นอกจากนี้ก็กล่าวกันว่าในสมัยกรุงศรีอยุธยาวัดนี้ใช้เป็นที่ถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาด้วย

ปัจจุบันในบริเวณพื้นที่ของวัดอ้อย มูลนิธิสร้างสรรค์เด็กได้เปิดบ้านรับรองให้ที่พักพิงแก่เด็กมีปัญหาเด็กเร่ร่อน ดิดยาหรือประพฤติผิดกฎหมายมาก่อนชื่อว่า “บ้านเด็กใกล้วัด” เพื่อช่วยให้เด็กเหล่านี้มีชีวิตใหม่ที่ดีขึ้น ได้สัมผัสธรรมชาติและมีพระสงฆ์ช่วยเหลือบำบัดทางด้านจิตใจด้วย

4. วัดม่วง

ตั้งอยู่ที่หมู่ 6 ตำบลหัวสะพาน อำเภอวิเศษชัยชาญ มีพระอุโบสถล้อมรอบด้วยกลีบบัวที่ใหญ่ที่สุดในโลก ภายในมีรูปปั้นเกจิอาจารย์ชื่อดังทั่วประเทศ ระยะทางจากจังหวัดถึงวัดม่วงประมาณ 8 กิโลเมตรและยังสามารถซื้อผลิตภัณฑ์ของดีเมืองอ่างทองได้ด้วย

5. วัดวิเศษชัยชาญ

อยู่ที่ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ อยู่ติดกับที่ว่าการอำเภอทางทิศใต้ ชาวบ้านเรียกว่า “วัดท่าสุวรรณ” สันนิษฐานว่าเป็นวัดคู่บ้านคู่มืองวิเศษชัยชาญ มีโบราณสถานเก่าแก่คือ พระวิหารมีลักษณะเป็นจตุรมุข มีเสากลม 12 ต้น อยู่ด้านนอก มีหลังคาซ้อน 4 ชั้น และมีลวดลายทั้งงดงามบนหน้าบัน ส่วนพระอุโบสถนั้นสร้างขึ้นใหม่เป็นสมัยรัตนโกสินทร์มีลักษณะงดงาม และแปลกที่มีการยกพื้นใต้ถุนสูง ในพระอุโบสถมีจิตรกรรมฝาผนัง 4 ด้าน เขียนขึ้นราว 30 ปีเศษ มีการเขียนแบบทัศนียภาพและการแรเงาด้วย

6. วัดหลวง

อยู่ในอำเภอวิเศษชัยชาญ ห่างจากวัดเขียนไปทางทิศใต้ราว 2 กิโลเมตร ริมคันคลองชลประทาน เป็นวัดที่เก่าแก่พอ ๆ กับวัดวิเศษชัยชาญและวัดเขียน มีโบราณสถานที่น่าสนใจ คือ พระอุโบสถเก่าและภาพเขียนภายในพระอุโบสถ พระอุโบสถเก่าหลังนี้หันหน้าไปทางทิศตะวันตก หน้าบันมีลวดลายปูนปั้นลายเครือเถา มีงานกระเบื้องประดับและซ่อฟ้าทางหงส์ ปั้นรูปเทพพนมครึ่งตัวโผล่ออกจากตัวลาย ซึ่งเป็นลักษณะแบบเดียวกับที่วัดตะเว็ด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และวัดกลางในจังหวัดสมุทรปราการ สันนิษฐานว่าเป็นลักษณะที่สร้างขึ้นในสมัยสมเด็จพระนารายณ์ นอกจากนี้มีพระวิหารที่มีพระนอน หันพระพักตร์ไปทางทิศตะวันตก ก่อสร้างด้วยอิฐขนาดใหญ่

7. อนุสาวรีย์นายดอกนายทองแก้ว

ประดิษฐานอยู่หน้าโรงเรียนวิเศษชัยชาญ หมู่ที่ 2 ตำบลไผ่จำศีล ระหว่างกิโลเมตรที่ 26 - 27 ตามเส้นทางสายศรีประจันต์ - วิเศษชัยชาญ (เส้นทางหมายเลข 3195) เป็นอนุสรณ์สถานที่ชาววิเศษชัยชาญและชาวอ่างทองร่วมกันสร้างเพื่อรำลึกถึงคุณงามความดีของวีรบุรุษแห่งบ้านโพธิ์ทะเล ทั้งสองท่านที่ได้สละชีวิตเป็นชาติพลีในการสู้รบพม่าที่บ้านค่ายบางระจันอย่างกล้าหาญเมื่อปี พ.ศ. 2309 ลักษณะอนุสาวรีย์เป็นรูปหล่อโลหะของกลุ่มบุคคลขนาดเท่าคนธรรมดา ยืนถือและสะพายดาบอยู่ ที่แท่นมีแผ่นศิลาจารึกมีคำโคลงสยamananุสติพระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่ 6 อนุสาวรีย์แห่งนี้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาทรงเปิดเมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2520

อำเภอแสวงหา

1. บ้านคูเมือง

อยู่ในท้องที่ตำบลบ้านไผ่ ห่างจากที่ว่าการอำเภอแสวงหาประมาณ 4 กิโลเมตรทางทิศเหนือ และห่างจากค่ายบางระจันเพียง 3 กิโลเมตร ที่บ้านคูเมืองนี้นักโบราณคดีได้สำรวจพบซากเมืองโบราณที่สันนิษฐานว่าเป็นชุมชนสมัยทวารวดี ซึ่งมีหลักฐานเพียงคูเมืองโบราณมีขนาดกว้าง ไม่มีกำแพงเมือง ที่เนินดินมีการขุดพบเศษภาชนะเครื่องปั้นดินเผา กระดุกสัตว์ ลูกปัดและหินบดยา เหตุที่มีการขุดคูเมืองกว้างก็เพื่อเอาดินมาถมเมืองให้สูงน้ำท่วมไม่ถึงและคูเมืองมีหน้าที่ป้องกันข้าศึกไปในตัว คูเมืองนี้เป็นคูเมืองที่ขุดขึ้นโดยเฉพาะแล้วจึงขุดคูเชื่อมคูเมืองกับแม่น้ำอีกทีหนึ่ง ปัจจุบันยังสังเกตเห็นได้ชัดเจน

2. วัดบ้านพราน

ตั้งอยู่ที่ตำบลศรีพราน เป็นวัดเก่าแก่สร้างในสมัยใดไม่ปรากฏแต่ได้ถูกทิ้งร้างไปจนต้นไม้ปกคลุมหนาทึบ ต่อมาพวกนายพรานได้มาตั้งหมู่บ้านขึ้นในบริเวณดังกล่าวจึงช่วยกันบูรณะขึ้นมาใหม่ มีตำนานเล่าต่อกันมาว่าพระพุทธรูปศิลาแลงในพระวิหารนั้นพ่อขุนศรีอินทราทิตย์เป็นผู้สร้างขึ้นที่เมืองสุโขทัย แล้วถอดเป็นชิ้นมาประกอบเป็นองค์ที่วัดบ้านพรานเพื่อใช้เป็นพระประธาน แต่ผู้สร้างวัดต้องการสร้างพระประธานขึ้นเอง จึงได้นำไปประดิษฐานไว้ในพระวิหารพระพุทธรูปองค์นี้ชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อไกรทอง” เชื่อกันว่าศักดิ์สิทธิ์มากสามารถคุ้มภัยแก่ผู้ไปสักการบูชา

3. วัดยาง

อยู่ในท้องที่ตำบลห้วยไผ่ สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยอยุธยาตอนปลาย ยังคงมีซากโบราณสถาน คือพระอุโบสถ ซึ่งมีฐานแอ่นท้องลำเอา มีพระพุทธรูปศิลาทราย พระพุทธรูป

ปูนปั้นที่ซำรดอยู่จำนวนหนึ่งและมีโบสถ์มาหินทางทิศใต้
ของวัดประมาณครึ่งกิโลเมตรมีเนินดินซึ่งเคยพบพระเครื่อง
จำนวนมาก

4. วัดสีบัวทอง

ตั้งอยู่ที่ตำบลสีบัวทอง ริมคลองสีบัวทองห่างจาก
ที่ว่าการอำเภอประมาณ 11 กิโลเมตร เป็นวัดที่เก่าแก่สมัย
อยุธยา มีโบราณสถานคือ พระอุโบสถซึ่งเหลือเพียงผนัง
สองด้าน หนาเกือบ 1 เมตร ใช้อิฐขนาดใหญ่ก่อ ภายใน
มีพระพุทธรูปหินทรายสมัยลพบุรี นอกจากนี้ยังพบกระเบื้อง
เชิงชายรูปเทพพนม เหนือวัดนี้ไปราว 1 ก.ม. มีวัดร้างวัดหนึ่ง
มีซากวิหารเล็ก ๆ สร้างด้วยอิฐขนาดใหญ่เช่นเดียวกัน
สันนิษฐานว่าสองวัดนี้สร้างในสมัยอยุธยาตอนปลายและ
ร้างไปครั้งค่ายบางระจันแตก ผู้คนคงอพยพไปยังค่ายบางระจัน
หมด นอกจากนี้ตำบลสีบัวทองยังเป็นบ้านเดิมของวีรชน
ค่ายบางระจัน คือ นายทองแท่น นายโชติ นายอินและนายเมือง

5. สวนนกธรรมชาติ

อยู่ในบริเวณหมู่ที่ 2 บ้านรั้วหว่า ตำบลบ้านพราน
ระยะทางห่างจากจังหวัดอ่างทอง 24 กิโลเมตร ใช้เส้นทางสาย
โพธิ์ทอง - แสวงหา 18 กิโลเมตร แล้วแยกซ้ายเข้าที่ตำบล
หนองแม่ไก่ถึงโรงเรียนหนองแม่ไก่แล้วเดินทางไปตามถนน
ลูกรังอีก 6 กิโลเมตรก็จะถึงบริเวณวัดรั้วหว่าซึ่งมีนกท้องถิ่น
หลากหลายชนิดนับหมื่นตัวมาอาศัยอยู่ตามธรรมชาติ มีทั้ง
นกกระยาง นกกระสา นกปากห่าง นกแซง นกกาน้ำ นกอีเสือ
นกกระเด็น ฯลฯ บางชนิดก็ใกล้จะสูญพันธุ์และหาชมได้ยาก
ในท้องถิ่นอื่น

อำเภอสามโก้

อยู่ห่างจากจังหวัดอ่างทองประมาณ 25 กิโลเมตร เป็นอำเภอเล็ก ๆ ซึ่งเดิมเป็นตำบลหนึ่งขึ้นกับอำเภอวิเศษชัยชาญ ได้ยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอและเป็นอำเภอเมื่อ พ.ศ. 2508 ความสำคัญในประวัติศาสตร์ได้ปรากฏในพงศาวดารว่าเป็นเส้นทางที่พม่าเดินทัพจากด่านเจดีย์สามองค์ ผ่านเข้ามาตั้งค่ายพักแรมก่อนเข้าตีกรุงศรีอยุธยา และเป็นທີ່ซึ่งสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรถเคยทรงนำทัพหลวงผ่านเพื่อทรงทำสงครามยุทธหัตถีที่ตำบลตระพังตรุ จังหวัดสุพรรณบุรีจนทรงได้รับชัยชนะ

งานประเพณี

งานเมืองอู่ข้าวอู่น้ำและงานกาชาดประจำปี

เป็นงานประจำปีของชาวอ่างทองที่จัดขึ้นหลังฤดูเก็บเกี่ยวช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี มีกิจกรรมที่น่าสนใจหลายอย่างทั้งด้านการแสดงทางวัฒนธรรม การแสดงนิทรรศการ การแสดงจำหน่ายและสาธิตหัตถกรรมพื้นบ้าน การออกร้านประกวดกุลสตรีเมืองอู่ข้าวอู่น้ำ การประกวดพืชผลทางการเกษตรและการแข่งขันกีฬาชาวนารวมทั้งหมดรวมต่าง ๆ มากมาย งานนี้จัดบริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดอ่างทอง 5 วัน 5 คืน

งานประเพณีแข่งเรือยาวอำเภोधโพธิ์ทอง

จัดที่บริเวณแม่น้ำน้อย หน้าวัดโพธิ์เกรียบ หมู่ที่ 6 ตำบลสามง่าม อำเภोधโพธิ์ทอง สนามมีความยาว 600 เมตร เป็นการประชันของเรือยาวที่มีชื่อเสียงของประเทศจากสนามต่าง ๆ อาทิเช่น เรือศรีสุริโยทัย เรือศรีสุวรรณ (เจ้าถิ่น) เรือสมิงสาว เรือเทพนรสิงห์ เป็นต้น งานนี้จัดในช่วงราวเดือนตุลาคมของทุกปี โดยจะมีการแข่งขันเสร็จภายใน 1 วัน

งานประเพณีการแข่งขันเรือยาวอำเภोधไชโย

จัดที่บริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าวัดไชโยวรวิหาร ตำบลไชโย อำเภोधไชโย สนามมีความยาว 600 เมตร เป็นรายการแข่งขันเรือยาวที่ยิ่งใหญ่ระดับประเทศ งานนี้จะจัดให้มีขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี พร้อมกับงานนมัสการหลวงพ่อดาวัดไชโย ระยะเวลาประมาณ 2 วัน

งานประเพณีการแข่งขันเรือยาวอำเภอบำปาก

จัดที่บริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าวัดป่าโมกวรวิหาร ตำบลปากโมก อำเภอบำปาก สนามมีความยาว 600 เมตร มีเรือยาวที่มีชื่อเสียงจากสนามต่าง ๆ ทั่วประเทศเข้าร่วมการแข่งขันมากมาย งานนี้จะจัดให้มีขึ้นในช่วงเดือนตุลาคม ของทุกปี โดยจัดเสร็จสิ้นใน 1 วัน

งานประเพณีเพลงพื้นบ้านอำเภวิเศษชัยชาญ

อยู่ที่บ้านหลักแก้ว อำเภวิเศษชัยชาญ เลียบบ้าน ห้วยโรงไปเล็กน้อยเป็นวัดที่มีงานใหญ่ในอำเภวิเศษชัยชาญ ในหน้าน้ำจะมีการมาชุมนุมของชาวบ้านเพื่อเล่นเพลงเรือ ประมาณเดือน 11 เดือน 12 เพราะตั้งอยู่ริมแม่น้ำน้อย ที่อำเภวิเศษชัยชาญ มีพ่อแม่เพลงที่มีฝีมือหลายคน ทั้งเพลงเรือ เพลงฉ่อย เพลงทรงเครื่อง เป็นต้น

สินค้าพื้นเมือง

การเดินทางไปเยือนอ่างทองนอกจากจะได้รับความรู้ ความเพลิดเพลินจากการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ นมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ชมธรรมชาติ ชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย ๆ ตลอดจนแหล่งผลิตหัตถกรรมซึ่งเป็นงานศิลปาชีพ อันลือชื่อของจังหวัดอ่างทองดังได้กล่าวมาแล้ว อ่างทองยังมีผลิตผลต่าง ๆ อีกมากมายที่จะให้เลือกซื้อเป็นของฝากซึ่งจะให้ความภูมิใจทั้งผู้ให้และผู้รับ

ผลผลิตทางการเกษตร เรือกสวนของอ่างทองมีผลไม้รสชาติอร่อยทุกฤดูกาล นอกจากจะมีส้มโอ มะปราง ฝรั่ง มะม่วงและมะละกอแล้ว ทางจังหวัดกำลังส่งเสริมให้ปลูกทุเรียน ขึ้นในท้องที่อำเภอโพธิ์ทอง ซึ่งปรากฏว่าในปีที่ผ่านมาสามารถทำรายได้ให้แก่จังหวัดเป็นมูลค่านับล้านบาท ดังนั้นในอนาคต จังหวัดอ่างทองอาจเป็นแหล่งปลูกทุเรียนที่มีชื่อเสียงเช่นเดียวกับจังหวัดปราจีนบุรีและจันทบุรี

อาณาบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยแหล่งน้ำของอ่างทองเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำนานาชนิด เช่น กุ้งก้ามกราม ปลายี่สก ปลาเนื้ออ่อน ปลาน้ำเงิน ฯลฯ จึงมีความสดเป็นพิเศษซึ่งจะช่วยเพิ่มรสชาติให้อาหาร ทั้งยังมีความมากมายจนชาวอ่างทองนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ปลาแห้งเสียบไม้รมควัน ดากแห้ง ทำปลากรอบ เป็นต้น

ไข่เค็มฟองโตมันย่องสีแดงจัดของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรกรอำเภอไชโยและเนื้อทุบของกลุ่มแม่บ้านชะโวก ตำบลจรเข้ร้อง อำเภอไชโย ก็ล้วนเป็นผลิตภัณฑ์อาหารที่ขึ้นหน้าขึ้นตา

ขนมหวานนานาชนิดก็เป็นของฝากของกำนันที่ได้รับ
ความนิยมมากเช่นกัน ขนมไทยรสหอมหวาน ได้แก่
ขนมเกสรลำเจียก ซึ่งมีแห่งเดียวในประเทศไทยที่ตำบล
ไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ ขนมนกขจรเลิศที่ตำบลศาลาแดง
อำเภอเมืองอ่างทอง

เครื่องหนังในท้องที่ตำบลสี่ร้อยและตำบลท่าช้าง
อำเภอวิเศษชัยชาญ มีการผลิตเครื่องหนังกันมาก ฝีมือ
ประณีตทำรายได้ให้แก่ราษฎรในบริเวณใกล้เคียงอย่างยิ่ง
มีทั้งกระเป๋าบรรจุธนบัตร กระเป๋าถือสุภาพสตรี พวงกุญแจ
 เป็นต้น

ของฝาก, ของที่ระลึก

เครื่องหวาย, ตุ๊กตาชาววัง, ผ้าทอ, เนื้อทุบ, ปลาช่อนตากแห้ง, ขนมไทย, ปลา ร้าฝง, กลองทุกชนิด, เครื่องดนตรีไทย, และอิฐอ่างทอง (อิฐโชว์แนว) โดยสามารถหาซื้อได้ตามแหล่งผลิตซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละอำเภอ ดังนี้

เครื่องจักสานไม้ไผ่, หวายและกำนลาน

สามารถหาซื้อได้ในเขตอำเภอโพธิ์ทองและอำเภอแสวงหา

ตุ๊กตาชาววัง, ผ้าทอมือและปลาร้าฝง

สามารถหาซื้อได้ในเขตอำเภอป่าโมก

เนื้อทุบ

จากแหล่งผลิตของอำเภอไชโย โดยสามารถหาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไปภายในจังหวัด

ขนมไทย

จากแหล่งผลิตอำเภอวิเศษชัยชาญ สามารถหาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไปภายในจังหวัด

อิฐอ่างทอง

เป็นอุตสาหกรรมที่ทำกันมากในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นที่นิยมของคนทั่วไป หากสนใจสามารถติดต่อซื้อได้ตามโรงอิฐทั่วไป ซึ่งมีมากกว่า 30 โรง โดยเฉพาะในท้องที่อำเภอป่าโมก

การเดินทาง

โดยทางรถยนต์

เส้นทางที่ 1 ใช้เส้นทางสายพหลโยธิน (เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1) จากกรุงเทพฯ แล้วแยกเข้าเส้นทางเอเชีย (เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32) ผ่านอำเภอบางปะอิน - จังหวัดพระนครศรีอยุธยา - อำเภอบางปะหัน - จนถึงจังหวัดอ่างทอง รวมระยะทางประมาณ 105 กิโลเมตร ซึ่งเป็นเส้นทางที่ใกล้ที่สุด

เส้นทางที่ 2 ใช้เส้นทางกรุงเทพฯ - ปทุมธานีผ่านอำเภอบางเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3111 ผ่านอำเภอบางไทร - อำเภอเสนา - เข้าสู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากนั้นใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 309 ผ่านอำเภอป่าโมก จนถึงจังหวัดอ่างทอง รวมระยะทางประมาณ 140 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 3 ใช้เส้นทางตัดใหม่ข้ามสะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า - ดลิ่งชัน เข้าสู่เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 340 ผ่านจังหวัดนนทบุรี - ปทุมธานี - พระนครศรีอยุธยา - สุพรรณบุรี จากนั้นใช้เส้นทางแผ่นดินหมายเลข 3195 ผ่านอำเภอวิเศษชัยชาญ - เข้าสู่จังหวัดอ่างทอง รวมระยะทางประมาณ 150 กิโลเมตร

โดยรถประจำทาง

รถไม่ปรับอากาศ ออกจากสถานีขนส่งสายเหนือ (ตลาดหมอชิต) ตั้งแต่เวลา 05.30 - 18.30 น. ออกจากสถานีขนส่งอ่างทองเวลา 04.20 - 18.00 น. รถออกทุก ๆ 20 นาที ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง อัตราค่าโดยสาร 29 บาท

รถปรับอากาศ สายอ่างทอง - กรุงเทพฯ และ
กรุงเทพฯ - สุพรรณบุรี (ผ่านอ่างทองและอำเภวิเศษชัยชาญ)
ออกจากสถานีขนส่งสายเหนือ (ตลาดหมอชิต) ตั้งแต่เวลา
05.20 - 21.00 น. ออกจากสถานีขนส่งอ่างทองเวลา 04.40 -
19.15 น. รถออกทุก ๆ 20 นาที อัตราค่าโดยสารรถปรับอากาศ
ชั้นหนึ่ง 50 บาท ชั้นสอง 40 บาท

การเดินทางระหว่างจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
และจังหวัดอ่างทอง จะมีรถโดยสารประจำทางไม่ปรับอากาศ
ออกจากสถานีขนส่งอ่างทอง ตั้งแต่เวลา 05.00 - 18.00 น.
ออกจากอยุธยา (บริเวณตลาดเจ้าพรหม หน้าโรงแรมศรีสมัย)
ตั้งแต่เวลา 06.30 - 19.00 น. รถออกทุก ๆ 40 นาที ใช้เวลา
เดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง อัตราค่าโดยสาร 10 บาท ถ้าจะไป
โดยรถยนต์ ใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32 (สายเอเชีย)
ระยะทางประมาณ 31 กิโลเมตรหรือใช้ทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข 309 (พระนครศรีอยุธยา - ป่าโมก - อ่างทอง)
ระยะทางประมาณ 32 กิโลเมตร

ร้านอาหาร (รหัสทางไกล 035)

อำเภอเมือง

เจริญทิพย์	ถนนสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง ตรงทางแยกไปอำเภอวิเศษชัยชาญ
รัชนี้	ถนนสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง ตำบลศาลาแดง
คุณหลวง	ภายในโรงแรมอ่างทอง โทร. 611767 - 8, 611667
อู่ข้าว	ถนนสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง ตำบลศาลาแดง โทร. 611204
กำธรโกชนา	เยื้องเรือนจำอ่างทอง ถนนสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง
สมบัติโกชนา	หลังศาลากลางจังหวัดอ่างทอง ตำบลบางแก้ว โทร. 611033
เพื่อน	เยื้องโรงเรียนปัทมโรจน์วิทยาคม ถนนอ่างทอง - โพธิ์พระยา ตำบลบ้านอิฐ
ปานทอง	ถนนสายเลี้ยงเมือง
ครัวริมน้ำ	หลังโรงเจ ตลาดนพรัตน์
รุ่งโรจน์	ถนนสายอ่างทอง-วิเศษชัยชาญ ใกล้สามแยกอ่างทอง - วิเศษชัยชาญ- โพธิ์ทอง
บุญชูแจ้วฮ้อน	ถนนเลียบคลองลำท่าแดง
โกเฮงอาหารอีสาน	ตรงข้ามโรงแรมอ่างทอง ตำบลตลาดหลวง
ร้านก๋วยเตี๋ยวเป็ด	ตรงข้ามเรือนจำอ่างทอง

อำเภอป่าโมก

ตำลึงทอง	ถนนอยุธยา - อ่างทอง กม. 13
ชายน้า	ริมแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าที่ว่าการ อำเภอป่าโมก
คุนหนู	หลังตลาดป่าโมก ฝั่งเทศบาล

อำเภอโพธิ์ทอง

ร้านสุกัญญาพนารัตน์	ถนนสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง ก่อนถึงอำเภอประมาณ 2 กิโลเมตร
โพธิ์ทองอินน์	ภายในโรงแรมโพธิ์ทองอินน์ ตลาดกมล
ร้านแหลม	ข้างธนาคารเพื่อการเกษตร และ สหกรณ์การเกษตร สาขาโพธิ์ทอง
ตั้งตั่งอา	ปากทางเข้าวัดศีลขันธาราม

อำเภอวิเศษชัยชาญ

กุ่มโภชนา	หมู่ที่ 7 ตำบลศาลเจ้าโรงทอง โทร. 631293
น้องปอ	หมู่ที่ 7 ตำบลศาลเจ้าโรงทอง

อำเภอแสวงหา

ซุ่น	ตลาดแสวงหา
ฮวง	ตลาดแสวงหา

หมายเลขโทรศัพท์ที่สำคัญในอ่างทอง

(รหัสทางไกล 035)

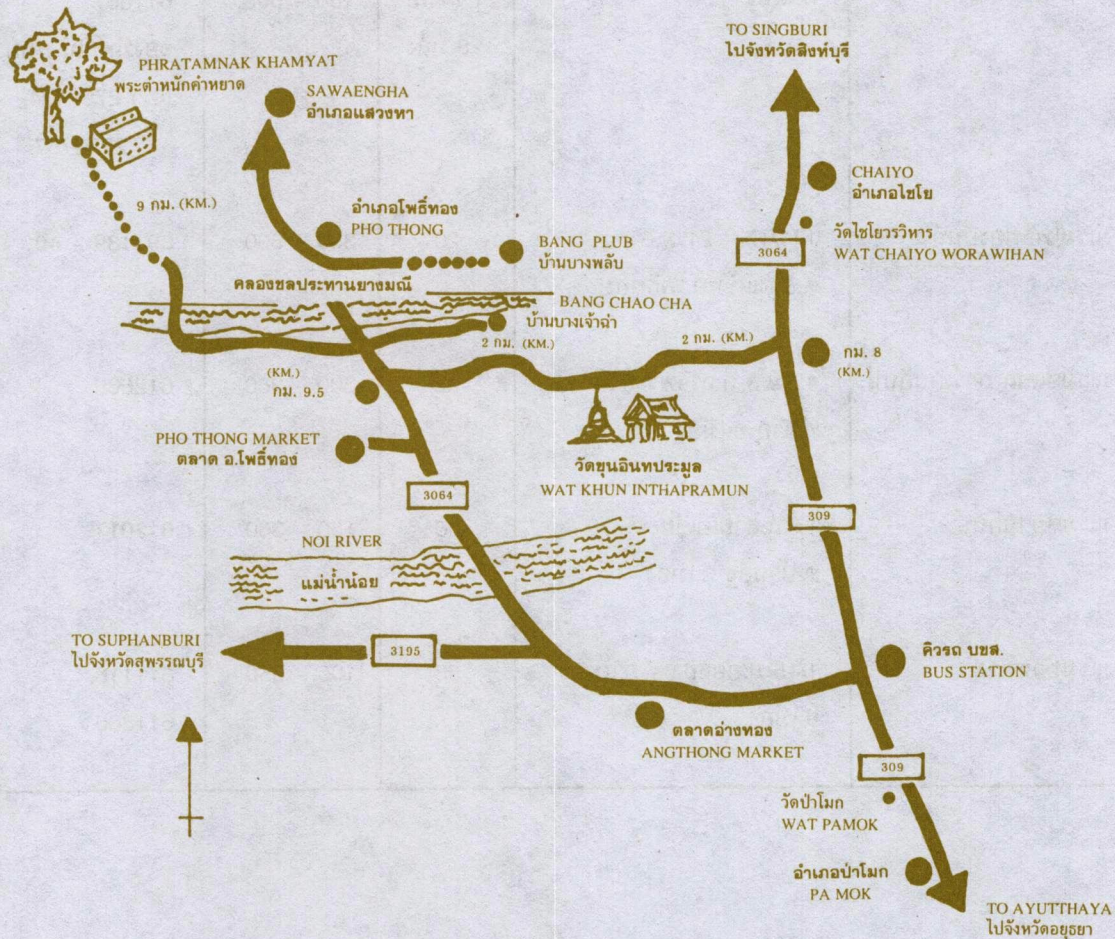
สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง	611182
โรงพยาบาลอ่างทอง	612151,
	611520
โรงพยาบาลอ่างทองเวชการ	612361 - 5
ศาลากลางจังหวัด	611235
สถานีรถโดยสาร	611202
ที่ทำการไปรษณีย์	611071
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (สาขาอ่างทอง)	611279
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (สาขาอ่างทอง)	611720
ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (สาขาอ่างทอง)	611306 - 7
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (สาขาอ่างทอง)	612391
ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (สาขาอ่างทอง)	612301 - 3
ธนาคารศรีนคร จำกัด (สาขาอ่างทอง)	612121,
	611197
ธนาคารสหธนาคาร จำกัด	611515,
	611334

หมายเหตุ : รายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อ
 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
 สำนักงานภาคกลางเขต 6
 ถ.ศรีสรรเพชญ์ อ.พระนครศรีอยุธยา
 จ.พระนครศรีอยุธยา 13000
 โทร. (035) 246076 - 7, แฟกซ์ 246078

โรงแรมที่พัก

โรงแรม	สถานที่ตั้ง	จำนวนห้อง	อัตราค่าบริการ	โทรศัพท์ (035)
โรงแรมอ่างทอง	60 ถ.อ่างทอง - สุพรรณบุรี อ.เมือง	108 บังกาโล 28 หลัง	200 - 1,000 180 - 300	611767 - 8, 611667 จองที่พักใน กทม. (02) 2792434, 2792757
โรงแรมโพธิ์ทองอินน์	171/17 - 21 ม.6 ต.อ่างแก้ว อ.โพธิ์ทอง	20	300 - 600	691139 - 40
โรงแรมซีแอล การ์เดนอินน์	43 ม.3 ถ.โพธิ์พระยา- ท่าเรือ อ.เมือง	32	300 - 360	612666
โรงแรมสยามอินน์	14 ถ.สายเอเชีย ต.บ้านอิฐ อ.เมือง	36	150 - 360	612017
โรงแรมบัวหลวง	1/15 ถ.อยุธยา - อ่างทอง อ.เมือง	53	100 - 350	611116, 611800

แผนที่สังเขปจังหวัดอ่างทอง
MAP OF ANGTHONG

กรกฎาคม 2538

โรงพิมพ์กิตติคุณ

โทร. 335878, 241578